

Motion till riksdagen

1989/90:T316

av Lennart Brunander (c)

Vägarna i Sjuhäradsbygden

Vägarna har stor betydelse för en bygds utveckling. Tyvärr har inte vägarna i Sjuhäradsbygden den standard som de borde ha. Anslagen till byggande av såväl riksvägar som övriga vägar är för små, de räcker inte till att hålla vägarna i tillräckligt bra skick. Förra året protesterade länsstyrelsen i Älvsborgs län i en skrivelse till vägverket, där länsstyrelsen begärde att få ökade anslag för att komma ikapp övriga län när det gäller vägstandarden. Företagare i Sjuhäradsbygden påtalar ofta de problem som de har med de dåliga vägarna. Som exempel på hur människor upplever situationen skall jag här citera ett uttalande som Ambjörnarp byalag skickade till vägverket nyligen.

Vi vill med denna skrivelse ta upp problemet med virkestransporter på vägen Ambjörnarp-Agnebo (väg nr 585) och denna vägs dåliga bärighet. Vägen 15 km lång går med hela sin längd genom högproducerande skogsfastigheter och är avstängd för tung trafik, dispens för tunga virkestransporter ges av vägmästaren i Tranemo endast när tjälen bär. Med tanke på de varma vinternarna vi haft på senare tid är det inte mycket att förlita sig på. Vägen byggdes runt förra sekelskiftet för att klara av virkestransporter med häst från avverkningsplatsen till järnvägen i Ambjörnarp. Sedan dess har både häst och järnväg försvunnit. Istället har vi bara stora och tunga lastbilar med långa släp som kör virket direkt från avverkningsplatsen till industrin. De enskilda skogsägarna har byggt skogsbilvägar, som i de allra flesta fall väl klarar transporterna både sommar och vinter. Men vad hjälper det när den allmänna vägen är avstängd för tung trafik. Sedan den byggdes för hästar har den inte förbättrats på något sätt. Därför kräver vi som brukar skogen att vägen förstärks på sina svaga partier och rätas ut i de värsta kurvorna, för att kunna bruka skogen på rätt sätt. Alla vet vi ju att skogen betyder mycket för Sveriges ekonomi och handelsbalans och att denna satsning på väg 585 kommer att löna sig.

Denna skrivelse är undertecknad av många namn och är ett exempel på hur många vägar ser ut. På andra ställen har de som bor efter vägen begärt att få överta underhållet, eftersom inte vägverkets pengar räcker till. Allt detta är bevis för att anslaget till både byggande och underhåll av mindre vägar måste ökas.

Riksväg 41

Utbyggnaden av riksväg 41 mellan Borås och Varberg "pågående", just nu hänger inget. Vägen är klar till Kinna, trafiken går fortfarande in genom tätort-

terna Kinna och Skene med ökade trafikproblem och miljöproblem som följd. Det måste vara ett dåligt sätt att använda pengarna när man bygger halva vägen och sedan väntar många år med att fullfölja vägbygget. ● om inte mer pengar anslås ser det ut som om färdigställandet kommer att dröja i 10 år, vilket inte är acceptabelt. Riksdagen bör uttala att vägverket ges tillräckliga resurser för att fullfölja byggandet av riksväg 41.

Mot. 1989/90
T316

Enskilda vägar

Sedan några år är bidraget till enskilda vägar sänkt. Det ger en dålig rättvisa till de människor som bor vid sidan av det allmänna vägnätet. Dessa människor får själva ta en stor kostnad för sina transporter och får på detta sätt en ytterligare belastning. Centerpartiet har allt sedan bidraget sänktes lagt fram förslag om ett återställande till den ursprungliga nivån. Även i Sjuhäradsbygden finns det många enskilda vägar, bidragsnivån bör alltså återställas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om byggande och underhåll av vägar i Sjuhäradsbygden.
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna behovet av medel för att bygga färdigt riksväg 41.
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna behovet att höja anslaget till enskilda vägar.

Stockholm den 23 januari 1990

Lennart Brunander (c)